

Hjælp, rettet et voldsomt Angreb paa Regeringens Politik og paa dens Anordninger. Der var i et Højreblad, „Nationaltidende“, skrevet en bekymret Artikel om, at de Rigmænd, der nu dukkede op i Hovedstaden, ikke besad den rette Kultur, ikke var i Stand til at anvende de store Formuer, de grundede sig, paa rette Maade. Bladet skrev bekymret: „Uophørligt stiger Tallet paa Landets Velhavere. Hidtil ukendte Ansigter dukker op paa Teatrenes bedste Pladser, omkring guldhalsede Flasker paa offentlige Steder og i Selvejere ned gennem Strøget. Typen er let at kende. Lidt usikker, lidt kluntet i Bevægelserne som de, der ikke er vant til at færdes i de store Sale og de lyse Omgivelser, og som endnu føler sig blændet af det nye og samtidig anstrenger sig af yderste Ævne for, at de andre, de, hvem det forlængst var dagligdags at gaa paa bonede Gulve, ikke skal mærke det.“ Det er de nye Kapitalister, de nye Rigmænd, der her omtales. Højrebladet er bekymret for, at disse Rigmænd ikke forstaar at anvende deres Kapital og anbringe den paa passende Maade, at deres daarligere Smag skal give sig uheldige Udslag, naar Kunsten skal understøttes, naar der skal gøres Indkøb af Malerier og andre Kunstgenstande, og Bladet fortæller, at det nylig har hørt om en Parvenu, der bestilte sig et helt Vognlæs af Malerier, om en anden, der købte til Cotillons Sølvgenstande saa tunge som Haandvægte, og om en tredje, der ved Kuverterne satte Buketter samlede med en hæsliq Guldring, hvori der var en plump Ædelsten. Saadan, skriver Bladet, er den nyopdukkede Kapitalistklasse. Det er ikke nogen særlig tiltalende Skildring — og jeg gaar ud fra, at Højrebladet har et saadant Kendskab til disse Forhold, at Skildringen er rigtig —, det er ikke en særlig tiltalende Klasse, der er dukket op paa de bonede Gulve og paa de første Pladser paa de offentlige Steder. Artiklen optrykkes i „Aalborg Amtstidende“, som maaske ogsaa er bekymret — det ved jeg ikke, det giver Bladet nu ikke særlig til Kende. Men Bladet følger til Artiklen et Par Ord, der er i højeste Grad karakteristiske for Vederhæftigheden af dette Blads Agitation mod Regeringens Foranstaltninger. Bladet skriver: „En stor Part af de nye Rigmænd i København skylder Skibsfarten deres Penge. Men langt den største Del er blevet rige ved at omsætte de Maksimalprisvarer, Landbruget maa aflevere til Underpris, til godt betalte Pølser, Konserves o.

desl.“ Dette siges, efter at det ærede Medlem for Æbeltoft-Kredsen har holdt sin Formaningstale her i Salen. Bladet siger altsaa: Der er vel tjent store Penge paa Skibsfarten, men langt den største Part af de nye Formuer, der er grundede i København, er grundede paa Fortjeneste ved Handel med de Maksimalprisvarer, som Landboerne har maattet aflevere til Underpris.

Er det nu sandt? Er der nogen Sandhed i dette? Nej, der er ikke et eneste sandt Ord i det, det er Digt fra Ende til anden. Et æret Medlem af dette Ting gjorde forleden opmærksom paa — jeg har senere haft Lejlighed til at eftergaa Tallene og har fundet dem rigtige, i alt Fald for saa vidt, at de ikke var for høje —, at 16 Dampskibsselskaber i København i det sidste Aar havde tjent mindst 120 Mill. Kr. Lad os nu blot holde os til dette Tal, 120 Millioner. Saa læser vi i „Aalborg Amtstidende“s Artikel, at langt den største Part af, hvad der er tjent, altsaa meget mere end 120 Millioner, er tjent ved Omsætning af de Maksimalprisvarer, som Landboerne har maattet aflevere til Underpris! Jeg ved ikke, om det paagældende Blads Redaktør er saa fænomenalt uvidende, at han har skrevet dette i god Tro, det tør jeg ikke udtale mig om. Men hvad jeg afgjort tør sige, er, at der er ikke et sandt Ord i Fortællingen, og enhver, der vil gøre sig den mindste Ulejlighed med at undersøge Forholdene eller blot tænke over Forholdene, vil komme til det samme Resultat. Der var indtil i Forgaars leveret til Maksimalpris 81,126 Svin her til København. Og nu kan der kun være Tale om, at der kan være tjent paa Svinekød. Vi har jo faktisk ikke haft Maksimalpris paa andet end Korn og Flæsk, og saasom Forholdet nu har været dette, at der ikke er spist noget nævneværdigt af dansk Rug her i København, men det hovedsagelig er udenlandsk Rug, Københavnerne har maattet betale, kan Københavnerne ikke have tjent ved Salg af den Rug, der er avlet her i Danmark og solgt til Maksimalpris. Men for øvrigt ved enhver, som har noget Kendskab til disse Forhold, at det har været ganske umuligt at tjene noget nævneværdigt ved Handel med Hvede og Rug, som der var fastsat Maksimalpris paa, saa vi kan se bort fra Korn og udelukkende holde os til Flæsket. Maksimalprisen paa Svineprodukter har været gældende siden en Gang i Maj Maaned, jeg husker ikke Datoen nøjagtigt, men det er ogsaa lige-